

Diumenge XXII durant l'any (A)

EVANGELI

+ Mateu 16, 21-27

Des d'aleshores Jesús començà a explicar als deixebles que calia que anés a Jerusalem i que patís molt de part dels notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia.

Llavors Pere, prenent-lo a part, es posà a renyar-lo dient:

--Déu te'n guard, Senyor! A tu això no et passarà.

Però Jesús es girà i digué a Pere:

--Vés-te'n d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes.

Aleshores Jesús digué als seus deixebles:

--Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la trobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida? Què no donaria l'home a canvi de la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir amb els seus àngels en la glòria del seu Pare, i llavors pagarà a cadascú segons les seves obres.

Paraula de Déu.

HOMILIA

31 d'agost de 2014

APRENDRE A PERDRE

La dita és citada a tots els evangelis i es repeteix fins a sis vegades: "Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la trobarà". Jesús no està parlant d'un tema religiós. Està plantejant als seus deixebles quin és el veritable valor de la vida.

La dita està expressada de manera paradoxal i provocativa. Hi ha dues maneres molt diferents d'orientar la vida: una condueix a la salvació, l'altra a la perdició. Jesús convida a tots a seguir el camí que sembla més dur i menys atractiu, doncs condueix l'ésser humà a la salvació definitiva.

El primer camí consisteix a aferrar-se a la vida vivint exclusivament per a un mateix: fer del propi "jo" la raó última i l'objectiu suprem de l'existència. Aquesta manera de viure, buscant sempre el propi guany o avantatge, condueix l'ésser humà a la perdició.

El segon camí consisteix a saber perdre, vivint com Jesús, oberts a l'objectiu últim del projecte humanitzador del Pare: saber renunciar a la pròpia seguretat o guany, cercant no només el propi bé sinó també el bé dels altres. Aquesta manera generosa de viure condueix l'ésser humà a la seva salvació.

Jesús està parlant des de la seva fe en un Déu Salvador, però les seves paraules són una greu advertència per a tots. Quin futur li espera a una Humanitat dividida i fragmentada, on els poders econòmics busquen el seu propi benefici; els països, el seu propi benestar; els individus, el seu propi interès?

La lògica que dirigeix en aquests moments la marxa del món és irracional. Els pobles i els individus estem caient a poc a poc en l'esclavatge del "tenir sempre més". Tot és poc per a sentir-nos satisfets. Per viure bé, necessitem sempre més productivitat, més consum, més benestar material, més poder sobre els altres.

Cerquem benestar insaciablament, però ¿no ens estem deshumanitzant sempre una mica més? Volem "progressar" cada cop més, però, ¿quin progrés és aquest que ens porta a abandonar milions d'éssers humans en la misèria, la fam i la desnutrició? Quants anys podrem gaudir del nostre benestar, tancant les nostres fronteres als famolencs?

Si els països privilegiats només busquem "salvar" el nostre nivell de benestar, si no volem perdre el nostre potencial econòmic, mai donarem passos cap a una solidaritat a nivell mundial. Però no ens enganyem. El món serà cada vegada més insegur i més inhabitable per a tots, també per a nosaltres. Per salvar la vida humana en el món, hem d'aprendre a perdre.

José Antonio Pagola

Blog: <http://sopelakoeliza.blogspot.com>
<http://iglesiadesopelana.blogspot.com>

José Antonio Pagola Itxaldiaren Bideoak ikusteko:
<http://iglesiadesopelana3v.blogspot.com>